

Nispet

– Ümit Seyhan · 04 Nisan 2010

İçimde kopan sezgisiz çığlıkta
Yayvan bir acı dışarı sızıyor.
Tuhaf bir sukuta dalarken gönül,
Teselliye mazhar
Yıldızlar tek,tek elime düşüyor.

Gördüğüm serabın aslı nerede,
Uzatıyorum elimi perdeler çıkıyor önüme,
Biliyorum herşey içine geçmiş bir sırlı yol
yalandan giden gerçeye,
Ararken sonsuzluđa düşen suretimi asli yerinde
Bildiğime bedel,
çile yağıyor yağmurun yerine..

Çıkarmak için başımı çukurdan,
altında ayağımın boyalı sahtekarlar,
Dursada karşı nefsin , etsede haline isyan
Bir ışık doğuyor, halime düşar
ruhumu ince, ince,
Rengarenk serin kıvılcımlar sarıyor..

Kapalı gözlerim, içimde bilmediğim bir ben
Her varlığa sinmiş, Ondan tecelli bir yan
Yankısı tüterken içimde buram, buram
GURURUMA NİSPET,
Herkes beni deli sanıyor..

ümit seyhan